

Joc o vida?

**RAMON
Iglesias**

Fa uns anys vaig escoltar d'un home que després de perdre les possessions, la família i la dignitat, va decidir llençar una moneda a l'aire: si sortia cara lluitava i si sortia creu posava fi a la seva turmentosa existència. Com va arribar a jugar-se el coll amb una miserable moneda? Doncs perquè era un ludòpata. Un malalt del joc. Estava enganxat a unes màquines escurabutxaques que, amb els anys, es van engolir tot allò que li havia importat. I dic que li havia importat perquè en aquell moment havia tocat fons i la seva existència només tenia sentit sota l'embriex de les perverses músiques, llums i cascades de monedes. En sortir cara va guanyar la seva última partida. Va abandonar el joc i refer la seva vida. Al cap dels anys, s'horroritza quan recorda aquell passatge, quan no era conscient que tenia menys possibilitats de sobreviure que aquell **Christopher Walken** que ens va descobrir l'horror de la ruleta russa a la magnífica pel·lícula de Michael Cimino, *The Deer Hunter* (*El Cazador*).

El relat d'aquest ludòpata català el podrien fer seu milers de malalts que han tocat fons, alguns fins i tot perdent la seva última partida i acabant trinxats en una via de tren o amb els canells oberts i sagnant. Per això se'm fa difícil entendre com, amb nocturnitat i aprofitant el zenit del sufí del Carmel, el febrer passat, la Conselleria d'Interior va publicar al DOGC el nou decret que regula les màquines escurabutxaques. Les que administrativament es denominen de tipus B. Un decret que ha destrossat l'ànim de les associacions que lluiten contra aquesta malaltia. Després d'anys barallar-se amb el govern de CiU, pensaven que el govern «progressista i d'esquerres» posaria fi amb la tolerància històrica que permet que als bars i restaurants hi hagi aquestes endimoniades màquines. No ha estat així. L'Associació Gironina d'Ajut al Ludòpata (AGAL) havia mantingut reunions amb la consellera **Tura** i amb el titular de Jocs i Espectacles, **Xavier Guitart**. El vicepresident de l'associació, **Jaume Noguer**, tenia el convenciment que representarien la llum després del llarg túnel, ja que en van treure un munt de compromisos. Després de veure el decret, la decepció ha estat majúscula, ja que la llei prohibeix que bars i restaurants adquireixin màquines noves, però permet que renovin les velles. També permet que els bingos puguin augmentar fins a un 70% la presència d'escurabutxaques.

Deu ser que la consellera de la tolerància zero ha acabat rendint-se davant dels interessos dels fabricants i explotadors d'escurabutxaques? Em costa de creure. Però tant ella com Guitart han de donar explicacions convincents sobre per què permeten que màquines de fulminació massiva continuïn a l'abast de potencials malalts i nens. Sí, nens! Està prohibit però sovint veig menors de 18 anys abocant-hi monedes.